

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Commvniõnis Tum pro Sacerdotibus, tum pro omnibus fidelibus communicaturis

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

Quando nam liceat infirmo, post peractam communionem, evomere, §. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41783

est in oppositum, colligi potest
ex modo dictis §. præcedenti.
Et Confirmatur: nam sputum,
seu saliva ex capite defluit in os:
ut habet, præter Medicos, S.
Gregorius. Non est igitur cur
timeatur irreverentia sacris spe-
ciebus, quæ, dum indigestæ
sunt, in stomacho resident. Il-
lud autem phlegma, quod Ma-
stice, Pipere, Tabacco, vel si-
mili evocatur; sputum est, & sa-
liva. Nam si quando adhibea-
tur aliquid ejusmodi, ut vomitus
à stomacho excitetur; longè alia
ratio est: de quo jam subdo.

a S. Greg.
Hom. 10.
lib 1. in
Ezech. an-
te mediū.

§. 4.

*Quando nam liceat Infirmo, post
peractam Communionem,
evomere.*

4 **A**ccidit nonnunquam ut
sumpta Communionem,
indigeat quis vomitum provo-
care. Quando nam id licebit?

H₃

Puto

a Jo. Sanc-
in select.
d. 38. n. 2.

Puto licere post horam: quia tunc sacrae species digestae regulariter sunt. Dixi (regulariter) nam ceterum in valido stomacho, vel in minori quantitate, citius: in infirmiore, vel in majori quantitate, tardius digestio illarum fieri poterit. Novi ego infirmum, qui integrum sacramentum orbem, post mediam horam, & aliquanto plus, superveniente singultu, evomuit. Si quando ergo tibi post horam provocanti, id etiam occurrat; per accidens erit: & illud de illis sacris speciebus fiat, quod diximus supra c. 2. § 5 n 14.

§ Dixi iterum (regulariter) quia in casu veneni licet evomere etiam statim a communione. Quando enim moneretur quis, quod species a se sumptae venenatae fuerint; poterit statim. Et quidem tunc de his adaptari poterit illud, quod in simili dixit

S Tho-

S. Tho
morte
pter p
venen
lution
quem
sumps
6 S
ximè
dat in
bum,
dici ex
tum co
rienti
malun
grave
à Cor
timea
infirm
nem,
cem v
mores
men r
cense
tand
judic

S. Thomas: *b* Calix vitæ verti in *b s. Th. in*
 mortem non debet. Idem pro- *3 p. q. 83.*
 pter paritatem rationis esset si *art. 6. ad 3.*
 venenum fuerit immistum in ab-
 lutione, vel quocunque cibo,
 quem quis post communionem
 sumpserit.

6 Sed quid si Fidelis jam pro-
 ximè Eucharistia refectus inci-
 dat in febrim, vel similem mor-
 bum, propter repletionem v.g.
 diæi externi, ac Medicus vomitum
 consulat: vel ipsemet expe-
 rientia novit vomitu sibi sedari
 malum consuevisse? Dico, si
 grave sit malum, ita ut ni statim
 à Communionē evomat, jure
 timeatur mors, vel gravissima
 infirmitas; eandem esse ratio-
 nem, ac de veneno; jam enim vi-
 cem veneni gerunt ii pravi hu-
 mores in stomacho: casum ta-
 men raro evenire in facto posse
 censeo. Regulariter ergo exi-
 tandu expectandum, quandiu
 iudicabitur sacras species in sta-
 macho.

macho fuisse corruptas, hoc est unam horam communiter, ut modo dictum est.

§. 5.

An sit novum, vel majus peccatum illud, quod ipsa die Communionis committitur.

EO die, quo communicas diligentius in virtutum actibus te exercere, decentius esse, quis ambigit? At nec esse novum peccatum, nec mortaliter saltem aggravari illud, quod eo die patrat, quo communicasti; mihi, & omnibus certum esse debet: citrà enim contemptum (cum quo semper esset novum mortale) unde addi possit tam rigorosa gravitas non apparet.

§. 6. An

An p
ne

E in cont
ad redd
non est
solum e
petere
Esse ve
gelus,
Nullu
Sanche
quam vi
die abst
de prob
fiat stat
enim r
rentia.

7 D
nos sup
se regu